

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.

Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul Inserțiunilor, după învoială**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Ce va fi la toamnă?

Domnii deputați ai parlamentului de pe malul Dunării, împlinindu-și în sfârșit sarcinile luate asupra lor în sesiunea aceasta văluroasă, petrec acum la odihna și liniștea vacanțelor de vară, pentru că la toamnă să se întrunească din nou cu o sporită capacitate de muncă.

Între problemele mari rezolvite de astă dată, se scoate la iveală ca cea mai de căpetenie: legea reformei electorale, care au cerut-o atât împrejurările externe, cât și trebuințele interne ale țării.

Grava problemă s'a deslegat, — cum am văzut, — spre nemulțumire generală.

Opinia publică s'a și grăbit a da domnilor deputați certificatul meritat: Nici maghiarii, — cu atât mai puțin nemaghiarii, — nu sănt de loc incântați, făcând repriviri asupra lucrării politice parlamentare, și în deosebi asupra aşa numitului vot universal adoptat de parlament.

Naționaliștii extremi așă că drepturile maghiarilor nu sănt apărate de ajuns prin mult pomenita reformă electorală, și că nu se râvnește de ajuns, când răspândirea spiritului «național» se lasă mai ales în grija viitoarei armate independente, a reformei administrative și a chestiunii școlare; iar de altă parte, prin noua lege electorală se deschide drum atât de larg (?) pentru intrarea naționaliștilor în parlamentul viitor al Ungariei.

In faptul acestei intrări ar voi să descopere unii, cu orice preț o

deosebită primejdie pentru maghiari, — deși este lucru cel mai elementar, că prin acordarea de drepturi, și nu prin lipsirea de drepturi, poti să atragi și să câștigi încrederea cetățenilor de alte limbi.

O serie întreagă de alcătuiri nouă așteaptă să-și primească ființă; căci nu există pătură socială, care astăzi n'ar avea trebuință de ajutor special. Parlamentele din toate țările, în vremea răsboiului atât de lung, lucrează cu mult mai repede, decât se obișnuește în parlamentul nostru.

Ce se va face la toamnă? Este întrebarea ce se poate pune de pe acum.

In programul guvernului se cuprinde iarăș o massă întreagă a proiectelor de natură practică.

Cabinetul d-lui Wekerle va fi sprijinit în planul său de muncă, fără indoială, de către partidul național al muncii și de către partidul constituțional 48-ist.

Ce formă va avea sprijinul acesta: oare partidul contelui Tisza va face sau nu parte din stăpânire, decocamdată nu este hotărât. Si nici de fuziune nu se mai vorbește.

Ce gânduri poartă conții Andrássy și Apponyi, se va vedea abea atunci; cu toate că Vázsonyi, într'un articol al său mai nou, ne spune, că numișii doi politiciani, împreună cu dânsul, nu vor mai lucra alătura de Wekerle.

Sedintele camerei sănt amâname. Prezidentul este autorizat să facă noua convocare la toamnă. Dar și guvernul are dreptul de a convoca parlamentul, ori și când socotește că o cere trebuință.

Invățăminte din vizita italiană la Viena

Secretarul laboratorului aerodinamic, d-l Teodor Emil Tereczky, publică din prilejul sborului aviatorilor italieni d'asupra Vienei, următorul articol în numărul din 11 August al ziarului Alkotmány:

S'a împlinit o profeție în 9 August 1918, când d'asupra Vienei s'au ivit mașinile de sburat italiene.

Faptul eră de prevăzut atunci, când tehnica a înălțat aeroplanoval la un mare grad al desvoltării și când aparatele răsboiului îndeplinesc lucruri grele și primejdioase.

Cercurile hotărătoare militare și guvernele monarhiei și-au dat seamă de împrejurarea aceasta, când înainte cu un an anunțaseră publicul prin afișe, cum are să se păzească de pericol în cazul de atacuri aeriene.

Dacă atunci n'a urmat senzația, și dacă ochii curioși zădarnici au căutat prin văzduh aparatele de sburat dușmanie, iată după un an totuși a sosit ziua agitată, când în cursul răsboiului pentru întărișădată s'au ridicat aeroplanoval dușmane d'asupra celeilalte capitale a monarhiei noastre. Si dacă, la această ocazie, n'a fost nici o bombardare, faptul în sine este potrivit pentru a trage consecințe.

Una din cauzele, pentru care aeroplanoval dușmane și-au putut face apariția d'asupra Vienei, este că Întelgerea, — va să zică și Italia — are mașine mai bune decât noi. Însuși semioficișul o recunoaște, când ne spune, că «putința tehnică a întreprinderii de sburat, în vremea din

urmă, a luat o desvoltare mai avansată la italieni, căci au reușit a construi un aeroplanoval în deosebi ușor și repede, care pe oră face o călărită de 200 kilometri».

Cu asemenea mașină, ușoară și repede, n'a fost ceva ispravă extraordinară vizita vieneză a italienilor, nici chiar în cazul când sborul s'a făcut peste Alpi.

Pentru un drum de felul acesta demonstrativ, sănt acomodate firește numai aparatele de soiul amintit. Si, — cum se poate că printre șirele semioficișului de mai sus, — pe când inginerii și constructorii fabricilor de aeroplanoval dușmane se întrec unii cu alții în perfecționarea mașinelor, la noi fabricarea de aeroplanoval se reduce la imitarea unor tipuri mai vechi germane.

Problema ministrului comun de răsboi era ca înainte de răsboi, — după exemplul mai ales francez, — să primească în serviciul său, prin concursuri și premii, pe constructori cu aparatele lor mai bune. In acest caz astăzi noi am putea umbla d'asupra Romei și Neapolei, întocmai cum nemții umbla d'asupra Parisului și Londrei.

Dar și aşa, ar trebui angajați constructorii și trimiși în fabricile de aeroplanoval, în scop de a le da mod și prilej să îmbunătățească aviatica noastră. Acest fapt ar aduce mai mult folos, decât pofta aeriană, măguilitoare a vanității. Ar fi de luat în considerare numai persoanele, care au cel puțin pregătirea teoretică.

Suum cuique, zice latinul. Să dăm fiecaruia ce este al său; noi însă am desconsiderat prea mult puterea aeri-

FOIȘOARA**Inimioara**

— Povestire de J. Claretie —

(Urmare)

2

IV

Omul care strigă afară, poftind publicul să intre, intră în baracă și cu glas pitigăiat, ca și cri-criul unui greere, anunță că reprezentanța începe.

— Doamnelor și domnilor, Aișa, nobila algeriană, va începe dansul; va avea onoarea a executat înaintea d-voastră dansul din Tunis. Apoi frumosul Ali va dansa marele dans al Cabililor din Zaatcha, și d-ra Kadja, fiica emirului din Biscra, dansul Almeelor din Tanger.

Era atât de frumoasă Kadja, încât toate privirile erau așintite asupra-i, în vreme ce impresarul vorbea despre dânsa. Lumea continua să se uite la dânsa, cu toate că, la sunetul pianului hodorogit *«nobila Aișa»*, suflând ca o focă și sucindu-se cu grații de elefant, după ce de-abia se sculase de jos, gemând, mormăia și și bălbăneea capul, încoace și încolo.

Mulți din cei veniți râdeau cu hohote, ca la revistele cele mai caraglioase. Bă-

trâna Aișa arunca spre glumeții cari râdeau de ea fulgere ce voiau să pară ucigașe, din bieții ei ochi adormiți și cari odată trebuie să fi fost frumoși.

— Acum e rândul frumosului Ali I anunță din nou impresarul. Aide, Ali I arată onoratei societăți dansul Cabililor!

Biata Aișa se trântă ca un buștean pe pernele zdrențăroase.

Indrăcitul de negru se suceau, învăluite în haina-i albă, largă, încinsă peste șolduri cu un brâu de mătasă, răsucit ca un odgon. Când și când zâmbete cuceritoare sbrură de pe buzele-i crăpate, din ochii lui negri, spre damele din sală, care se ascundeau îndărătul evantalielor, ca să vadă mai în voie. Cum își arăta mereu dinții albi, l-a fi putut lua pe Ali drept o reclamă a unui dentist, făcând strâmbături pe un corp de colos.

Petre Pomérö nu vedea nimic; nici strâmbătările caraglioase ale lui Ali, nici veselia spectatorilor glumeții, nici reaua dispoziție a «impresarului» și a pianistului, aproape scoși din sărite de râsul sgîmotos al publicului; Petre nu vedea decât pe Kadja, pe frumoasa Kadja, ai cărei ochi dulci, negri, nu-l mai slăbeau, și care acum se uită la el, zimbindu-i cu înțeleș.

Băiatul se simțea infiorat din tălpi până în creștet de zimabetul acela, și ure-

chile îl vâjaiau, de par că ar fi auzit murmurul mării.

După un tipăt ușor de placere, care făcu pe căiiva vecini să se întoarcă, atunci când Kadja, la rândul ei se sculă, dreaptă, mlădie ca o trestie, cu părul bogat, despletit pe umeri.

Avea în mână o tamburină, pe care o flutura deasupra capului ei înclinat ușor pe un umăr, lovind când și când cu dreapta, în vreme ce tot corpul i se întortochia ca pris de spasme și buzele-i roșii, întredeschise îngânau un cântec bizarre, monoton, și trăgănat, ca un cântec de dragoste și jale, pe care negrul uriaș și bătrâna Aișa îl subliniau prin bătăi din palme și prin tipete ascuțite: «Kadja! Kadja! Ai, Kadja!»

Încep-încet, cântecul acela plângător pătrundea în sufletul lui Petre Pomérö ca un șurub; el se simți trist așa, deodată; și venea să plângă, să fugă. I se părea că și Kadja, care nu-și mai lăsa privirile dela el, avea ochii plini de lacrimi și că spunea, în limba pe care dânsul n'o pricepea: «Oh! Cine e acela care va veni? Cine mă va iubi? Cine mă va scăpa? Kadja! Kadja! Ai, Kadja!»

V
Se oprișe, aplaudată, aclamată de toată lumea aceea; în picioare, zimbind, obosită, salută ca să mulțumească, în dreapta

și în stânga; ca să mulțumească mai cu seamă flăcăului aceluia frumos, cu plete de mătasă, ai cărui ochi albastri ca cerul nu se mai deslipeau dela «fata emirului».

Kadja salută; și, ca și cum ar fi salutat pe o prințesă, bunii oameni, cu pălăriile rotunde și femeile cu bonete albe se inclinau cu un fel de respect în fața ei. Tinerele fete din Saint-Malo priveau cu admirație vesmintele ei de fir, ca și cum ar fi avut în fața lor pe însuși prefectul în ținută de ceremonie.

O salută și Pomérö; dar el, în gestul acela, puse o expresie de devotament nebun, de dorință pățimășă, totuș plină de respect.

«Domnilor și doamnelor, răsună vocea pitigăiată a impresarului, domnișoara Kadja va face ocolul sălei, al onorabilei societăți. E singurul ei căștig. Nu uitați, vă rog, pe nenorocita fiică a emirului din Biscra. Domnișoara Kadja n'a avut totdeauna nevoie să danseze în public! Generositatea d-v. li va aminti, să sperăm, palatul tatălui său!»

Se auziră cateva chicoteli înfundate ale parizienilor pe cari nu-i putea prostii cuvântul acela nerușinat. Ba chiar pe însuși buzele Kadjei flutură un zâmbet batjocoritor.

Petre Pomérö, dimpotrivă, palid ca ceară, n'avea decât un sigur gând: ... «Biata fată! N'a fost totdeauna silită să se dea în spectacol! Biata fată!»

ană a dușmanului, întocmai ca germanii pregătirea militară a Statelor Unite. Nici germanii n'au cugetat la început, ca Uniunea să poată birui greutățile transportului maritim și să aducă atâtă armată pe terenul luptelor din Europa. Dar au adus.

N'am fi așteptat, — deși am presupus, — că italienii vor omorâ în Laibach cu bombele lor oameni civili, copii, moșnegi și femei. Dar s'a întâmplat și aceasta.

Cuvântul «aviator» însemnează astăzi curaj sufletesc, îndrăzneaț ce nu dă îndărăt, rezoluție extremă.

La noi mașina bună este înlocuită prin spiritul excelent de întreprindere și curajul ce întrece orce laudă. Dacă noi, aliații, învingem pe aviatorii Întelegerii mai numeroși și având aparate mai bune, aceasta avem s'o mulțumim distinșilor noștri aviaitori, în a căror mâna mașinele sănătă și vrăjite.

Al doilea învățământ este, prin urmare, că: aviatica, și de prezent în deosebi militărimea, să aprețieze duhul de întreprindere.

Iar fabricarea de aeroplane, desfășurând-o în orce împrejurări, să dea în mâna aviatorilor noștri astfel de aparate, care ascultă întru toate de dânsii, și cărora — aceasta e lucrul cel mai principal — pot să-și încredeze fără frică viața.

Nuniai așa putem nădădui, ca în viitoarele lupte aeriene să putem seceră biruința tot noi, cum am secerat-o până acum în patru ani trecuți ai răsboiului.

Sedinta casei magnaților. În 14 August, înainte de ameazi, casa magnaților s'a întrunit în ședință sub presidenția lui Iuliu Wlassich.

După scurtă desbatere, casa magnaților a votat toate proiectele de lege trimise de cameră.

La discuție au participat: contele Iosif Majláth, și ministrii Alexandru Popovits și baronul Szurmay.

Nou regat. Se raportează dela Helsinki, capitala Finlandei:

Sedinta camerei din 10 August 1918 a fost una dintre cele mai memorabile pentru țară. S'a desbătut raportul comisunii despre introducerea *formei de stat monarhice* în Finlanda. Comisiunea propune, ca guvernul pe temeiul §-lui 38 din vechea constituție să facă pregătirile trebuincioase pentru alegerea de rege.

După discuție de patru ore, s'a respins protestul partidului republican. Rezultatul votării este: 68 voturi pentru forma monarhică, iar 33 de voturi pentru forma republicană a Finlandei.

Kadja se dăduse jos de pe estradă și acum trecea printre băncile spectatorilor, întinzând tamburina, în care gologanii cădeau, lovindu-se de piele sonoră; mulțumea cu o ușoară inclinare din cap, cu un «mulțumesc» scurt, drăguț, în limba arabă.

Iațo în fața lui Pomério, care se sculase repede în picioare, palid, cu genunchii atingând genunchii frumoasei fete, ea se oprește o clipă întindându-și ochii negri în ochii lui albaștri.

(Va urma)

Când m'ajunge dor...

Când m'ajunge dor prieag de tine,
Să te văd pe-o clipă lângă mine,
Ca să-mi lași privirea să se scalde
In isvorul tău de raze calde.

Și să punem față lângă față,
Să uităm tot răul din viață,
Și să-mi dai un zimbet suvenir,
Mărtor sfânt de lungă fericire...

Imi iau lira ear, și-mi cânt cântarea,
Glasul ei pe 'ncet pătrunde zarea,
Ear când lira 'ncepe să suspine,
Și pustiul meu plângere cu mine.

Ioan Berghia.

In curând va fi convocată o sesiune nouă a camerei în scopul de-a alege rege. Sesiunea actuală s'a închis în 11 August, în mod tradițional, cu serviciu divin.

S'au făcut va să zică toate formalitățile necesare, pentru Finlanda să se schimbe în monarhie constituțională.

Parlamentul finlandez declarase în Decembrie 1917, că se separață de Rusia. Camera provincială dela Helsingfors proclamase atunci *republica*. Au urmat însă turbără interne, provocate de ruși. Garda albă, în luptele sale cu garda roșie, a cerut ajutorul germanilor, cari apoi au creiat bazele consolidării interne. Guvernul Finlandei, sub înrăurirea germană, a făcut camerei mai de multeori propunere pentru schimbarea formei de stat. Această propunere, respinsă de două ori, acum însă, în 10 August, a fost primită cu voturile cerute de constituția țării dela 1772.

Așa s'a născut noul regat finlandez.

Din camera română. Deputatul Pătrășcanu interpelează în afacerea multor ruși, cari se mai găsesc în Iași și în Moldova. Ministrul de externe Arion răspunde, că guvernul este de aceeași părere cu interbelantul în ceea ce se raportă la măsurile, care au să fie luate față de rușii căci se mai află în România. Fostul ministru plenipotențial rus Poklevski-Kozelli, seducătorul conștiinței românești, — cum il numește interbelantul, — trăiește astăzi ca particular în Iași. Dl Arion protestează, că numele reginei române să fie adus în legătură cu al lui Poklevski.

La interbelarea deputatului Cuza asupra situației externe, ministrul Arion răspunde, că țara are să observe strictă neutralitate față de toate puterile. România este datare să urmeze politica, ce rezultă din tratatul de pace, care trebuie respectat cu lealitate și cu sinceritate.

Știrile răsboiului

Comunicatul oficial din 14 August: In ținutul Tonale dușmanul și-a început ieri atacul așteptat de mai mult timp. Lupta a decurs în favoarea noastră. Italienii n'au izbutit să ocupe teritor, afară de unele puncte muntoase mai înaintate.

In Albania batalioanele noastre au cuprins la răsărit de valea Devoli câteva puncte de razim dușmane.

Pe frontul apusean lupte parțiale și de avanposturi.

In comunicatul oficial din 15 August nici un eveniment deosebit.

Incetățenirea evreilor

— Discursul ministrului român de externe —

Dl C. C. Arion, ministrul de externe și vice-președintele consiliului de miniștri, a rostit în senat un important discurs, care a fost ascultat cu mare atenție și subliniat de aplauzele senatorilor.

Ziarul *Steagul* scrie cu acest prilej:

Dl Arion a arătat, că proiectul de față este executarea chiar a tratatului de pace; el n'a fost cerut de puterile centrale și a fost acceptat de noi. Dar nu impus, acceptat de noi, fiindcă există în țară un asentiment universal pentru rezolvarea chestiunii evreilor. Legea ce se cere nu este un sacrificiu dureros, pe care țara îl face contra intereselor ei, ci e îndreptarea unei situații conform cu interesele statului.

Asentimentul universal politic se poate vedea în declarațiunile făcute de guvernul liberal, care cerea o rezolvare largă fără rezerve și fără cutiuțe, — spunea dl Take Ionescu, în numele și cu consimțământul d-lui Brătianu. — Desigur că și foștii noștri aliați vedeau lucrurile într-un orizont tot atât de larg.

Asentimentul universal se poate vedea și în faptul, că această chestiune nu mai agită și nu mai turbură țara, cum o agită și tulbură altădată.

Dl Arion a făcut apel la rațiunea sănătoasă, să se lase deoparte toate antipatie și să se rezolve chestiunea, nu de dragul evreilor, ci de dragul țării și în interesul ei.

Nu este admisibil ca evrei, cari în decursul veacurilor s'au contopit în massele diferitelor neamuri, — doavă numărul lor relativ restrâns pe suprafața globului pentru un neam care de 20 de secole se găsește răsleșit pretutindeni, — nu e admisibil să nu se contopească în massa puternică și absorbantă a românilor. Căci români sănătă de origină evreescă în țara aceasta moldovenească! Nu e admisibil ca evrei cari sănătă — chiar sănătă conservă religia lor — buni cetățeni francezi, americani,

englezi, unguri, să nu poată deveni și buni cetățeni români!

Acesta a fost principalul argument al d-lui ministru de externe.

Dar, vice-președintele consiliului a făcut importanță declarăriune că chestiunea izraelită se agită într'un cadru mai larg decât categoriile provăzute de legea de acum și că continuarea rezolvării întregi a chestiunii se va face și prin modificarea art. 7 din Constituție, cu ocazia revizuirii care se proiectează.

Se impune și o lege de naturalizare în genere, care să ne pună în situația unea de a practica la noi în țară o măsură de naturalizare unică și care nu mai crează cu nici o lege din lumea întreagă.

Eram singuri, alături de Rusia, cari să mai avem legi excepționale de felul acesta, în special contra evreilor. Acum când și în Rusia totul s'a schimbat, am rămâne numai noi români cu dispoziții excepționale, care nu mai sănătă de nici un folos în ce privește naturalizarea.

Sfârșitul discursului d-lui Arion a fost acoperit cu aplauze.

D-sa a caracterizat legea ca un act de dreptate pentru evrei, de mare interes și de folos indispensabil pentru români.

A făcut apoi apel către evrei ca să nu uite tot ce dătoresc țării, în care s'au născut, în care își desfășoară munca, de care îl leagă toate suvenurile și toate aspirațiile, și care îl primește aici în sănătă.

Adresându-se românilor, i-a îndemnat să nu creadă în pericole himerice. Ele vor dispărea prin munca laolaltă și prin încrederea nestrămutată în forțele vii ale națiunii.

Reducerea Moaștelor sf. Ioan cel nou dela Viena la Suceava

Viața Nouă scrie:

Cu 600 de ani în urmă, Sfântul Ioan cel nou dela Suceava trăia ca negustor bogat în Trapezunt și era în mare cinstă între creștini pentru țaria credinței sale, pe care la orce prilej o apără cu bărbătie față de credințele rătăcite.

Călătorind odată în anul 1332 spre Cetatea Albă, numită de tătari Akkerman, a intrat în dispută aprinsă cu stăpânul corăbiei, înfrântând fără crujare rătăcirele credinței papistașe. Acesta voind să se răzbune asupra mucenicului pentru jignirile suferite, merse la guvernatorul tătăresc al orașului, un aderent fanatic al religiunii persane, și-i împărtășește că împreună cu dânsul a sosit în cetate un negustor creștin, care se numără între cei dintâi boeri din Trapezunt, și voiește să treacă la credința persană.

Governatorul, mândru și bucuros de un așa căstig, îl invită la sine, să-l îndulece mai cu dinadinsul la fapta aceasta.

Însă mare îi fu mirarea și mânia, când se convinse că acest creștin nu e deloc aplecat să treacă la credința persană și că își înține religiunea sa mai pe sus de toate.

Mai încercă să-l îndulece cu diferite măgușiri, făgăduindu-i cinstă înaltă și boierie aleasă, însă credința tare a mucenicului nu se clătină nicidcum. În fine, înversunat până la sălbăticie, poruncă guvernatorul să-l chinuească; dar neîsprăvind nimic nici cu aceasta, dădu ordin să-l lege cu picioarele de coada unui cal buiac și neinvăță, iar pe cal să încalce un ostăș și să-l fugăreasă astfel în goană nebună pe toate străzile cetății.

Porunca fu îndeplinită întocmai, și în felul acesta, mucenicul își dă sufletul curat în mâinile Creețorului. În noaptea ce urmă, se arătară minuni la trupul lui, și creștinii începură a-l cinsti ca pe un sfânt.

Urcându-se Voivodul Alexandru cel Bun pe tronul Moldovei în anul 1400, se strădui să aducă pace și bună intocmire în biserică și așeză pe Iosif Mușat, un membru din familia domnitoare și episcop în Cetatea Albă, mitropolit al Moldovei cu reședință în Suceava. La îndemnul mitropolitului dispuse voivodul ca moaștele sf. Ioan cel nou să fie strămutate dela Cetatea Albă la Suceava și sfântul să fie recunoscut ca patron al țării și al mitropoliei. Aceasta se îndeplinește cu serbare mare în anul 1402, cu care prilej învățatul ieromonah bulgar Grigorie Tamblac își dă cuvântare strălucită asupra vieții mucenicului, rămând apoi și singur în Suceava ca predicator și profesor până la anul 1414.

Astfel devine Suceava loc de peregrinaj, vizitat neconitenit de creștini evlavioși veniți din apropiere și depărtare, ca să se închine moaștelor în care a sălășluit un suflet atât de ales și tare, un suflet care a despărțit strălucite bogății și măririle lumestri, când avea să aleagă între viață răsfăță și nemerică și o moarte de martir pentru credința sa.

Se împlinesc aproape patru ani de când relicviile acestea sfinte au fost duse la Viena, ca să nu fie luate de dușman, cum se întâmplase în anul 1686, când au fost transportate la Zolkiew, de unde nu mai că greu au putut fi reduse în anul 1783 la vechea mitropolie din Suceava.

La sosirea lor în capitală, colonia română li-a ieșit înainte cu mare și sărbătoresc alai și le-a așezat apoi în capela gr. română. În decursul acestor patru ani sacerdii nu s'a deschis niciodată, dar cu toate acestea mulți soldați răniți de prin spitaluri din loc veneau să se închine moaștelor, nădăduind o alinare a durerilor lor trupești și sufletești, și să audă o slujbă curat românească. Si mulți se întorceau cu cea mai căldă rază de măngăiere pogorâtă în sufletul lor.

În capela s'a constituit un comitet de caritate pentru soldați români răniți, din care făcea parte ca membru foarte activ și de îspravă zelosul și credinciosul păzitor de decenii al moaștelor, care le-a însoțit și încoace decurând, protosincelul Pantracie Sidorovici.

Casa Sfintei sale era loc de întâlnire a celor instrăniți de căminurile lor, precum și a celor cari doriau să afle vreo informație sau să primească vreun ajutor, și de tot puțini erau cari nu ieșau deplini mulțumiți. Si din camp și chiar din principale i se adresau sute de soldați ca unui prieten bun, de multe ori fără ca măcar să-l cunoască, și dacă pretensiunile lor nu întrecedeau cu totul competența și influența părintelui Pancratii, primul răspuns satisfăcător sau cel puțin măngăitor.

In 21 Iulie, ultima Dumineacă înainte de pornirea moaștelor spre Suceava, I. P. S. Sa Mitropolitul Vladimir de Repta, asistat de arhimandritul Mitrofor Manasterachi și de protosincelul Sidorovici, a oficiat o doxologie pentru M. S. Impăratul și pentru colonia română, care a adăpostit religiile Sfântului în capela sa.

Cu toate că vremea era neprielnică, se adună o mulțime considerabilă de reprezentanți distinși ai coloniei și de soldați și se intrună și comitetul bisericesc în frunte cu președintul ei, Dr. Const. cav. de Isopescu-Grecul, care cu obișnuință bunăvoiță a primit și noua sarcină de a lucra cu puternica sa influență la realizarea visului nutrit cu atâta ardoare de colonia română, la înființarea unei capele organizate în care să se poată asculta regulat serviciul dumnezeesc în limba română.

După serviciul divin s'au luat ultimele dispoziții pentru transportarea relicviilor, îndrumându-se și pregătirile necesare.

Prea repede a sosit și ziua de Joi în 25 a.I. c., ziua de pornire. La orele 4 după ameața capela era tixită de credincioșii în tunul de paradă și sacerdii tainic strălucea dintre florile cari îl împodobeau. Cu fiori de solemnitate a fost săvârșită și ultima doxologie înainte de plecare, acum de către protosincelul Sidorovici. Creștinii adunați se despărțește apoi în două sile lungi până la stradă, iar scumpul sacerdru e ridicat de mâini de soldați, și trece prin mijlocul silelor până la furgonul gata de pornire, care primind sfintele moaște își drumul spre gara de nord...

Sacerdru cu sf. Moaște a fost așezat într-un vagon de poștă, adaptat anume pentru acest scop, însoțit de o gardă militară de onoare, de protosincelul Pancratie Sidorovici și de reprezentantul ministrului de culte, comisarul guvernial dl. A. Voiuțchi. Vagonul a pornit din gara de nord Joi în 25 I

catifea roșie și cusută cu fir de aur. Aici era locul unde avea să fie așezat siciul cu Sf. Moaște pe un pat de flori mirostoare. Într-o întâmpinare sfântului s-a înfățișat un mare număr de cetățeni și de popor din Suceava și împrejurime.

Şeful stației din Ițcani, d-l Leon Neșciuc, a condus la sosirea trenului vagonul cu sf. Moaște până în locul destinat în față mulțimii adunate. Ușile se dau în lături și din vagon covoară părintele protosincel Sidorovici în ornate, ținând în mâna o frumoasă icoană a mucenicului. În cuvinte pline de duioșie își exprimă bucuria și mulțumirea sufletească, că soartea l-a învrednicit după 4 ani de zile să întovărășescă readucerea sf. Moaște. Între aceste șase preoți covoară din vagon siciul și-l așează pe masa pregătită. Reprezentantul ministerului, d-l Dr. Voiușchi, face reprezentantului prefecturei, d-lui comisar Dr. Nichitovici comunicarea oficioasă despre readucerea sfântului. Urmează doxologia în sobor, după care săvârșire procesiunea pornește pe calea Ițcani, însoțită de bubiul tunurilor.

Ploaia torrentială care începe să curgă, parea a fi binecuvântarea sfântului care se revârsa asupra holdelor insetate. Până la biserică Adormirii Maicii Domnului soarele strălucea denou pe cerul albastru, și moaștele fură depuse în mijlocul bisericii, unde se făcu priveghere prin tot decursul nopții.

Duminică, în 28, s'a celebrat în această biserică liturgie în sobor în frunte cu priorul Inocențiu Stefanelli. Erau de față reprezentanții tuturor oficiilor civile și militare, împreună cu trimisul special al guvernului, d-l cons. aulic Dr. Erast cav. de Tarangul. Comitetul festiv compus din cetățeni și intelectuali și condus cu multă pricipere de comisarul guvernului Bărgăuan și profesorul Sahlean, aranjă cu multă pricipere grandiosul convoi.

In frunte păsea un pluton de ostași, care cuprindea curmezișul străzii; urmărești, conduse de corpurile lor didactice, mai întâi școala primară de copile și cea de băieți, apoi elevii gimnaziului, în urmă lungul șir de copile ale liceului orășenesc. În urma școlilor se înșiră procesiunile tuturor bisericilor din Suceava și din comunele învecinate cu sf. icoane împodobite cu flori, cu prapore și felinare. În urmă păseau stegarii breslelor Sucevei cu steagurile făfăitoare. Pe urma siciului, purtat pe umeri de poporeni în haine de sărbătoare, păsea soborul preoților condus de vicarul general, arhimandritul Vorobchievici. Apoi veneau reprezentanții autorităților și un număr nesfârșit de popor.

In curtea spațioasă a vechei mitropolii moaștele fură depuse sub baldachinul împodobit cu flori și se săvârșești în mod deosebit de solemn sfintirea apei.

Predica festivă ținută de profesorul Dr. O. de Tarangul a făcut o adâncă impresie asupra mulțimii credincioșilor, care se vedea pătrunsă de emoție când elocventul predicator a încheiat cu rugăciunea:

«Păcatuit-am și nu sănțem vrednici să ridicăm spre cer rugile noastre; cu genunchii plecați, dar cu inimile înăltate, mulțamîn. Tie Stăpâne, că ne-ai măngăiat cu înțarcerea sfântului tău. Fii deci Tu, Sfinte Ioane, mijlocitorul nostru cătră Atotputernicul Creator; ca un ostaș vrednic al împăratului păcii, mijlocește împăratului nostru birtuță, între popoare pace, iar țara noastră sănătatea de urgie, implorând pentru ea mană și harul cel ceresc».

După incunjurarea bisericii scrinul în care se afla siciul, fu așezat înaintea intrării și despicuit de comisarul ministerial, Dr. Voiușchi, fiind azistat de conducătorul prefecturii Dr. Nichitovici, de reprezentantul mănăstirii, egumenul Stefanelli, de reprezentantul orașului cons. guv. Gribovschi, de reprezentantul credincioșilor, deputatul Dr. Euseb Popovici. În momentul când siciul fu scos din scrin, milizia descărca o salvă de tunuri. În lăuntru bisericii siciul fu așezat în frumosul sarcofag de argint la locul său de odihnă seculară, și puternicul cor al teologilor făcu să răsune bolta bisericii de rugăciunele insuflate de mulțumitate.

Darea în judecată a guvernului Brătianu

IV

Permisele de export

Violarea art. 1 de legea asupra responsabilității ministeriale, prin faptul că s'au comis delicti în contra intereselor publice, procurându-se la anumite persoane permisiuni de export, benzina și altele, nu mai în scop de a se patrona și realiza câștiguri nelegitime în dauna statului.

Din cercetările făcute la ministerul de finanțe, industrie și comerț, ne-am putut convinge că, cu ocazia cererilor de

procurare de vagoane pentru exportul cerealelor, benzinei și altele, deși s'au dresat tablouri, în care s'au trecut aceste cereri în ordine cronologică, totuși aceste tablouri au fost continuu modificate după norme cu totul suspecte și cu chipul acesta s'a ajuns la acest rezultat abuziv că s'au acordat permisiuni la persoanele favorizate, cari se pretinde că interesau în operațiunea lor și pe aceia cari aveau trecerea necesară pentru a le dobândi.

Pentru a se încuraja și patrona acest sistem de favoritism, s'a recurs la mijlocul scandalos de a se inchide sau deschide frontiere pentru export, în raport cu posibilitățile de câștig ale celor favorizați.

In alte ocazii se recurgea chiar la mijlocul transportului cerealelor peste frontieră, nu cu căile ferate, ci cu carele. În sfârșit mai semnalăm un ultim fapt condamnat, observăm că, în aceeași dorință deșață de a favoriza pe unii și pe alții, s'a depășit cota fixată de comisiunea de export, și se strecurau peste frontieră cantități necesare nevoilor interne. Același sistem ilegal a fost întrebuințat și pentru exportul vitelor, fiind în deobște cunoște cazarile de favoritism și de contrabande săvârșite. De altfel, ancheta noastră a fost extrem de ușurată, întrucât în desbaterile parlamentare în ședința dela 25 Martie 1916 (vezi «Monitorul Oficial» din 29 Martie 1916, pagina 836), se găsește tipărită, pentru edificarea posterității, confirmarea contrabandelor, întovărășita de cinica declarațione a ministrului de interne, care afirmă deslușit: «Am convingerea că la aceste contrabande au participat oameni sus puși».

Sperăm, că aceasta ajunge pentru justificarea pe calea informațiunii a acestui punct important.

(Va urma)

Stirile zilei

Numărul cel mai aproape al ziarului nostru apare, în urma sfintei sărbători Schimbarea la față, Joi în 9/22 I. c. la ora obișnuită.

Stire personală. Excelența Sa, înalt Prea Sfîntul Arhiepiscop și Mitropolit Vasilie, a sosit cu trenul de astăzi dimineața la reședința Sa.

Demisionarea mitropolitului Dr. Vladimir Repta. Ziarele din Viena aduc știrea, că mitropolitul român al Bucovinei, Dr. Vladimir de Repta ar fi demisionat cu întreg consistorul. După ziarele vieneze până la întregirea scaunului mitropolitan, biserică gr.-or. din Bucovina va fi condusă de un arhimandrit român și de un arhimandrit rutean. Știrea această o înregistram cu resvera cuvenită.

Impotriva virilismului. Se scrie din Murăș-Oșorhei, că Dr. Alexandru Turnowsky, membru al comisiunii municipale, a făcut propunerea ca instituția virilismului să fie stearsă, fiindcă așa aduce cu sine înarticularea în lege a dreptului de vot universal. — De remarcat este că propunătorul a ajuns ca virilist în comisia orășenească.

Ordonanța privitoare la cumpărarea de realitate. Monitorul oficial publică ordonanța ministrului de agricultură, care dispune că în viitor cumpărarea de realitate va atârnă dela aprobarea autorității competente în următoarele orașe din Ardeal: Cluj, Murășorhei, Abrud, Bistrița, Brașov, Ciuc-Sereda, Dej, Deva, Dicio-sânmartin, Ibașfalău, Făgăraș, Gyergyó-Szt.-Miklós, Alba-Iulia, Hațeg, Caransebeș, Chezdi-Oșorhei, Lugoj, Mediaș, Aiud, Sibiu, Sighișoara, Seps-S.-Georgiu, Gherla, Reghin, Sebeșul-săsesc, Orăștie, Odorheiu-săcuesc, Simleul-silvaniei, Turda, Hunedoara, Ocna-Sibiului și Zelau.

Slujbele divine dela «Izvorul Miron», oficiate în anul acesta de părintele protopop al Făgetului, Sebastian Olariu, cu asistență numeroasă de preoți, au reușit că și în anii precedenți. Din împrejurime s'a adunat mult popor, care a rămas foarte măngăiat, și s'a impresionat cu deosebire la pomenirea vitejilor căzuți în răsboi și la rugăciunile rostite pentru odihna sufletului lor. S'a contribuit, cu acest prilej, aproape două mii de coroane în scopuri de binefacere.

Sinod protopopesc. Sinod protopopesc electoral s'a ținut la 10 August st. n. în biserică din Beiuș, sub președinta părintelui

Gh. Tulbure, comisar. S'au dat 49 voturi. Din acestea a obținut parohul Petru E. Papp 25, preotul Dr. Victor Fildan 22 voturi, 2 bilete albe.

Hymen. Dl George Andreias din Hârseni locotenent în I. Rgt. de vânători Imp., notar, și domnișoara Ida Bolner din Mezo-lombardo, căsătoriți.

Confiscare de mărfuri în preț de milioane. Ministrul președint Wekerle a luat măsuri să se pornească o energetică urmărire în 16 orașe din partea de nord a Ungariei, unde galăjenii veniți în țară au scumpit prețurile, și, cu deosebire în gustoria de vinuri, au făcut întinse operațiuni. Problema, nu tocmai usoară a cercetărilor, s'a realizat din partea direcției financiare și a poliției de graniță. Au surprins pe galăjeni în cafenele și restaurantele din Miskolc, Ungvár, Muncaci, Tokaj, Nyiregyháza și celelalte orașe, și-au afiat sume uriașe de bani și contracte despre afaceri de milioane. S'au scos la lumină cantități enorme de alimente ascunse și alte articole de trebuință: ață, ciorapi, talpă și. a. S'au expulsat peste trei sute de persoane, care n'aveau concesiune dă face comerț. Afară d'acestea, statul s'a ales, din cercetările făcute în orașele numite, cu mai multe milioane de coroane ca dare de venit, pe care galăjenii detinuți au și plătit-o la moment.

Prețul mobilelor. Chestiunea procurării de mobile e una din cele mai însemnate în zilele de acum. Soldații cari se reinseră dela front, în împrejurările scumpete de aici, nu au de unde să-și procure mobile. Comisiunea centrală va stabili prețul mobilelor pregătite de fabrici din lemn masiv. Mobilarea unei odăi va costa cam 1000—1200 coroane.

Averile coroanei rusești. După o statistică din anul 1910, bunurile coroanei se întindeau pe un teritor de 8 milioane hectare, dintre care 5 milioane și jumătate sunt acoperite cu păduri mari.

Se disolvă garda roșie. Din cercurile înțelegerii vine știrea, că garda roșie e pe cale de a se descompune. Ca dovadă servesc faptul, că în Petersburg garda roșie a avut 60,000 soldați, iar de prezent abia mai are 15 mii. Cei mai mulți au desertat, ducând cu ei armele. Au declarat, că nu luptă mai departe.

D'Annunzio. Bardul italian, care a cântat în vîrsuri sonore înălțimile albastre, acum în urma vizitei neașteptate de vienezi, va fi sărbătorit cu căldură particulară din partea compatrioșilor săi. Intorcându-se spre casă, a trimis din aeroplano o odă adresată Veneției. În această odă preamărește pe această *Regină a Adriatici*, prorocindu-i reinvierea splendoarei de odinioară. Despre impresiile câștigate în drumul său aerian a scris un articol în *Corriere della Sera*, în care spune, că are să-și facă un obicei de a cerceta Veneția.

Mersul trenurilor. Sosesc, în gara din Sibiu, dela:

Nocrich	la 6:43 i. d. a.
Ciznădie	7— "
Vînț	7:41 "
Copșa	3:07 d. a.
Ciznădie	3:44 "
Făgăraș	4:34 "
Turnu Roșu	6:04 "
Ocna (dela băi)	8:09 "
Copșa	10:05 noaptea.

Pleacă, spre:	
Ciznădie	5:21 i. d. a.
Copșa	6:20 "
Turnu Roșu	10:50 "
Făgăraș	10:13 "
Copșa	1:31 d. a.
Ciznădie	1:57 "
Ocna (la băi)	4:02 "
Nocrich	4:06 "
Vînț	6:10 "

Teatrul cinematograf. Apollo, Strada Schewis. Directoră: D-na Emil Tóth.

Sâmbătă și Duminică, în 17 și 18 August: *Cântecul miresei*, dramă în 4 acte.

Luni și Marți, în 19 și 20 August: *Soția lui Putifar*, mare dramă.

La fiecare din reprezentații se dau frumoase suplimente de vederi în natură și scene umoristice.

Inceputul la: 7 și 9 ore seara

Cărți și reviste

Despre poporul român din Selaj. A apărut din condeul profesorului Vasile Caba în Viena carte sub titlul *Szilágynép, nyelve és népköltészete*. Deși menită să fie teză de doctorat, lucrarea se recomandă publicului cititor român. Ea cuprinde multe lucruri nouă și interesante pentru cei ce se ocupă cu etnografia. Se poate comanda dela autor: Vasile Caba, profesor, Nagyorszilág, Szilágymegye. Prețul 10 coroane, și porto 17 fil.

Anuarul XLII. al gimnaziului român greco-oriental din Brad și al școale primare anexate acestuia pe anul școlar 1917—18, publicat de Ștefan Albu, director.

S'au înscris 159 elevi dintre cari 130 și 29 privați. La școală primară, anexată gimnaziului, cu despărțământul III și IV. 43 elevi.

Corpul didactic constă din un director, 6 profesori ordinari definitivi și un învățător ordinar definitiv.

Anul școlar 1918/19 se începe la 1 Septembrie nou 1918. Înscrierile se fac în 2, 3 și 4 Sept. stil nou.

Anuarul LIV. al gimnaziului gr. or. român din Brașov pe al 68-lea an școlar 1917—1918. Publicat de Gheorghe Chelariu, director.

In fruntea anuarului e publicată o scurtă disertație a profesorului Fabiu Sânjoanu despre însemnatatea pomilor și a paserilor în economia naturii.

La cronică școlară se remarcă în primul loc alegerea directorului Gheorghe Chelariu, prin ceeace s'a pus capă neajunsurilor împreunate cu vacanța postului de director.

Răsboiul n'a lăsat ca viața școalelor noastre secundare din Brașov să rămână neațină în liniește ei. În edificiul școalelor a fost adăpostit un spital campestru, și astfel cursurile s'au ținut prin case particulare. Trei profesori au fost în serviciu militar. Lipsa de puteri didactice a fost înlocuită prin aplicarea alor doi profesori dela seminarul «Andreișan», doi profesori penzionați și doi profesori ai școalei comerciale superioare gr

Nr. 186

2-3

Concurs repetit

Pentru ocuparea postului de învățător din comună Harastăș, protopresbiteratul Turda, devenit vacant prin moartea în serviciu militar a fostului învățător definitiv Remus Roșca, se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt:

Salar 600 cor. din repartiție pe popor, 200 cor. dela Veneratul Consistor, iar restul de 400 cor. din cassa bisericii, solvabilită în rate lunare anticipate. Cvartir și grădină în natură.

Concurenții să-și înainteze rugările instruite conform legii în vigoare la oficiul protopresbiteral al Turdei.

Cel ales, pe lângă celelalte datorii, este obligat a instrui elevii în cântările bisericești și a provedea cu ei în Dumineci și sărbători cântările liturgice în biserică. Drept aceea cei ce doresc să fie aleși, să se prezinte în sf. biserică pentru a-și arăta dexteritatea în cântări și a face cunoștință cu poporul.

Vor fi preferiți cei ce vor putea forma cor bisericesc.

Hărastăș, la 22 iulie 1918.

Oficiul parohial:

George Mureșan, Ioan Rațiu,
paroh. notar.

Nr. 503/918. Vidi:

Iovian Murășan, protopop.

Nr. 302/1918. (187) 2-3

Concurs

Pentru întregirea posturilor învățătoreschi dela școalele noastre confesionale din comunele mai jos însemnate se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. **Muras-Cuieșd.** Salar: 1200 cor., se plătește dela popor din repartiție 630 cor., iar restul dela stat, care se va cere pe baza documentelor învățătorului ales, cvartir și 1/4 jugăr grădină și lemne de foc.

2. **Polați.** Salar: 1200 cor. se plătește parte din cassa bisericii, parte din repartiție pe popor, cvartir și 1/4 jugăr grădină ori relut pentru aceasta.

Invățătorii aleși sănt indatorati a instrui pe elevi în cântările bisericești și a conduce în Dumineci și sărbători la biserică. Pentru conducerea corului adulților vor primi remunerație specială.

Cerurile de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor așterne la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis, iar concurenții se vor prezenta în vreo Dumineacă ori sărbătoare la biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare.

Reghin, la 25 iulie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Reghinului, în conțelegeră cu comitetele parohiale.

Vasile Duma, protopop.

Ad Nr. pp. 572/918 (190) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățător la școala noastră confesională din comună Mănăsturul-unguresc, aparținătoare acestui protopresbiteral, prin aceasta se deschide concurs cu termin de 20 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt:

1. 1200 cor. salar, solvit în 3 rate lunare anticipate din cassa bisericii; cvartir liber în edificiul școalei și grădină de leume.

2. Venitele cantorale statorite de comitetul parohial.

3. O remunerație potrivită, dacă învățătorul va forma cor cu elevii sau cu adulții.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicele de concurs, instruite conform normelor în vigoare, subsemnatul în terminul sus indicat.

Cluj, la 18 iulie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Cluj, în conțelegeră cu comitetul parohial.

Tuliu Roșescu, protopop.

Nr. 442/918 prot.

(188) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului vacant de învățător la școala confesională ort. rom. din Covas, protopresbiteral Agnita, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt:

1. 1200 cor. salar fundamental, plătit în rate lunare anticipate prin repartiție dela popor.

2. Cvartir natural în edificiul școalei. La alt cvartir sau relut de cvartir comună nu se obligă.

3. Grădina prescrisă de lege în natură.

4. Cvinvenalele legale, care se vor plăti din lada bisericii, insă numai pe timpul cât învățătorul va servi la școala aceasta.

Invățătorul ales e obligat a înstruă elevii școalei de toate zilele și de repetiție, a cercetă biserica cu elevii în Dumineci și sărbători și a cânta cu ei la sf. liturgie. Cei ce vor putea forma cor cu tinerimea adultă, vor fi preferiți și deosebit remunerati.

Doritorii de a ocupa acest post să-și așternă rugările însoțite de documentele cerute de legile în vigoare oficiului protopresbiteral în Agnita în terminul sus indicat și să se prezinte în vreo Dumineacă sau sărbătoare în biserică spre a face cunoștință cu poporul și a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic.

Agnita, la 25 iulie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Agnita, în conțelegeră cu comitetul parohial concernent.

Iosachim Muntean, protopop.

Nr. 306/1918.

(185) 3-3

Concurs

Pentru ocuparea unui post de învățător la școala confesională ort. rom. din Gurarăului se publică concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post se vor plăti de către epitropia parohială conform dispozițiilor art. de lege XVI din 1913.

Cvartir va avea noul ales în edificiul școalei; va fi indatorat a forma cor și a conduce regulat copiii la biserică în Dumineci și sărbători.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze petițiile instruite cu toate documentele de lipsă oficiului protopopesc ort. rom. din Săliște în terminul sus indicat.

Gurărăului, din ședința comitetului parohial, ținută la 8/21 iulie 1918.

Ioan Isacu m. p., Petru Popa m. p., adm. par., preș. notar.

Văzut:

Săliște, în 17/30 iulie 1918.

Dr. Ioan Lupaș, protopop.

Nr. 346/1918. prot. (184) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător al școalei ort. rom. din Curtuiușul Mic (Kiskörtyélyes), tractul Cetății-de-peatră, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt:

200 coroane din repartiție dela popor;

100 cor. din ajutorul permanent consistorial, iar restul salarului legal e pus deja în vedere prin rescriptul ministerial Nr. 108,373/1913;

1/4 jug. cat. de grădină;

lemnle trebuincioase de foc și cvarții deplin corespunzător în natură.

Reflectanții să-și înainteze rugările provăzute cu documentele de lipsă în terminul fixat subsemnatului oficiu protopresbiteral și să se prezinte în biserică și comună ca concurenți.

Lăpușul-unguresc—Magyarlăpos, 15/28 iunie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Cetății-de-peatră în conțelegeră cu comitetul parohial.

Andrei Ludu, protopop.

Nr. 318/1918. of. prot. (182) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Vîna-mare (Tordavilma) din protopresbiteral Cetatea-de-peatră, — devenită vacantă prin moartea fostului paroh Constantin Micu, — se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt cele fasonate în coala B. de congruă.

Concurenții să-și înainteze rugările, provăzute cu documentele de lipsă, în terminul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral și cu observarea restricțiilor §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii să se prezinte în o Dumineacă sau sărbătoare în biserică din Vîna-mare, afirmându-se că concurenți.

Lăpușul-unguresc, Magyarlăpos, 26 Mai 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului «Cetatea-de-peatră» în conțelegeră cu comitetul parohial.

Andrei Ludu, protopop.

Nr. 293/1918 of. prot. (183) 3-3

Concurs repetit

Pentru alegerea de capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa III Inau (Ünömező) din protopresbiteral Cetății-de-peatră, lângă neputinciosul paroh Petru Vaida, se publică concurs repetit cu termin de 45 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele capelanului sănt jumătate din toate venitele parohiei, statorite în coala B. de congruă.

Concurenții să-și înainteze rugările provăzute cu documentele necesare în terminul fixat oficiului protopresbiteral ort. rom. al Cetății-de-peatră în Magyarlăpos și pe lângă observarea restricțiilor normelor din vigoare să se prezinte în vreo Dumineacă sau sărbătoare în biserică din Inau, spre a cântă, predică, eventual a și servi la sf. liturgie și a face cunoștință cu poporul.

Magyarlăpos—Lăpușul-unguresc, la 17/30 Mai 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Cetatea-de-peatră în conțelegeră cu comitetul parohial din Inau.

Andrei Ludu, protopop.

La «Librăria Arhidicezană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private de

Zacharia Boiu, fost asesor const., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecele de peste an. Cuvântări la praznice și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Tomul II: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebrale.

Tomul III: Adaus de texture biblice pentru cuvântări funebrale.

Cuvântări funebrale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal 3 Coroane.

In editura «Librăriei arhidicezane» din Sibiu-Nagyszeben a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfintilor Apostoli.

Tipărit în zilele Preainățatului Imperat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea înalt Preaștitului Domn Vasile, Arhiepiscop al bisericilor ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religiune greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestatii Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă K 15—, plus porto postal K 3— Legătură imitație de piele K 20—, plus porto postal K 3—.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

Puterea cenzurei

nu poate săptăm
mă, că Diana
dra și crema Diana
Diana
cele mai excelente mijloace de frumuseță.

Doză de probă 3— K
Doză mare... 6— K

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.**Predici**

de

Mihai Păcăian, protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteral B.-Comloșul

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor